

Sveta Misa
Propovijed Svetog Oca
“Beirut Waterfront”

Draga braćo i sestre,

na završetku ovih intenzivnih dana, koje smo s radošću podijelili, slavimo naše zahvaljivanje Gospodinu za mnoge darove Njegove dobrote, za to što je prisutan među nama, za Riječ koju nam obilno daje i za sve što nam je omogućio da živimo zajedno.

I Isus – kao što smo upravo čuli u Evanđelju – ima riječi zahvalnosti Ocu i, obraćajući mu se, moli govoreći: “Slavim te, Oče, Gospodaru neba i zemlje” (Lk 10,21).

Dimenzija hvale, međutim, ne nalazi uvijek prostora u nama. Ponekad, opterećeni životnim naporima, zabrinuti zbog brojnih problema koji nas okružuju, paralizirani nemoći pred zlom i pritisnuti brojnim teškim situacijama, skloniji smo rezignaciji i jadikovkama nego divljenju srca i zahvalnosti.

Poziv da uvijek njegujemo stavove hvale i zahvalnosti upućujem upravo vama, dragi libanonski narode. Vama koji ste primatelji rijetke ljepote kojom je Gospodin ukrasio vašu zemlju, a istodobno ste svjedoci i žrtve kako zlo, u mnogim oblicima, može zasjeniti tu veličanstvenost.

S ove uzvisine koja gleda na more, i ja mogu promatrati ljepotu Libanona opjevanu u Svetom pismu. Gospodin je ovdje posadio svoje visoke cedrove; hraneći ih i zasićujući (usp. Ps 104,16), učinio je mirisnima haljine zaručnice iz Pjesme nad pjesmama mirisom ove zemlje (usp. Pj 4,11), i u Jeruzalemu, svetom gradu obasjanom svjetlom dolaska Mesije, On naviješta: “K tebi će doći slava Libanona, čempresi, jele i brijestova skupa, da ukrase prostor mogega svetišta, podnožje će moje proslaviti!” (Iz 60,13).

Istodobno, međutim, ta ljepota zasjenjena je siromaštvom i patnjama, ranama koje su obilježile vašu povijest – upravo sam molio na mjestu eksplozije, u luci – zasjenjena je mnogim problemima koji vas muče, krhkim i često nestabilnim političkim kontekstom, dramatičnom gospodarskom krizom koja vas pritišće, nasiljem i sukobima koji su probudili drevne strahove.

U takvom okruženju zahvalnost lako ustupa mjesto razočaranju, pjesma hvale ne nalazi prostora u pustoši srca, izvor nade presušuje zbog nesigurnosti i dezorijentiranosti.

Riječ Gospodnja, međutim, poziva nas da pronađemo male svjetlosti koje sjaje u srcu noći, kako bismo se otvorili zahvalnosti i potaknuli na zajednički angažman u korist ove zemlje.

Kao što smo čuli, razlog Isusove zahvalnosti Ocu nije zbog izvanrednih djela, nego zato što svoju veličinu otkriva upravo malenima i poniznima, onima koji ne privlače pažnju, koji se čine da vrijede malo ili nimalo, koji nemaju glasa. Kraljevstvo koje Isus dolazi uspostaviti ima upravo tu značajku o kojoj nam je govorio prorok Izaija: ono je izdanak, mladica koja niče na panju (usp. Iz 11,1), mala nada koja obećava ponovno rođenje kada se čini da sve umire.

Tako se naviješta Mesija i, dolazeći u malenosti izdanka, može ga prepoznati samo onaj tko je malen, tko bez velikih pretenzija znade uočiti skrivene detalje, tragove Božje u naizgled izgubljenoj povijesti.

To je uputa i za nas, da bismo imali oči koje prepoznaju malenost izdanka koji niče i raste usred bolnih događaja. Male svjetlosti koje sjaje u noći, mladice koje izbijaju, sjemenje posađeno u suhom vrtu ovog povijesnog vremena možemo vidjeti i mi, i ovdje, i danas. Mislim na vašu jednostavnu i iskrenu vjeru, ukorijenjenu u vašim obiteljima i hranjenu kršćanskim školama; mislim na stalni rad župa, redovničkih zajednica i pokreta kako bi odgovorili na pitanja i potrebe ljudi; mislim na mnoge svećenike i redovnike koji se troše u svojoj misiji usred mnogih poteškoća; mislim na laike poput vas koji se zauzimaju na polju ljubavi i promicanja Evanđelja u društvu. Za te svjetlosti koje se mukotrpno trude osvijetliti tamu noći, za te male i nevidljive izdanke koji ipak otvaraju nadu u budućnost, danas moramo reći kao Isus: "Slavimo Te, Oče!" Zahvaljujemo Ti jer si s nama i ne dopuštaš da posustanemo.

Istodobno, ta zahvalnost ne smije ostati intimistička i iluzorna utjeha. Mora nas dovesti do preobrazbe srca, do obraćenja života, do toga da shvatimo kako je upravo u svjetlu vjere, u obećanju nade i u radosti ljubavi Bog zamislio naš život. I zato smo svi pozvani njegovati te izdanke, ne obeshrabriti se, ne podleći logici nasilja i idolopoklonstvu novca, ne pomiriti se sa zlom koje se širi.

Svaki mora učiniti svoj dio, a svi moramo udružiti napore da bi ova zemlja mogla ponovno zasjati u svom sjaju. A imamo samo jedan način da to učinimo: razoružajmo svoja srca, srušimo oklop naših etničkih i političkih zatvorenosti, otvorimo naše vjerske zajednice za međusobni susret, probudimo u sebi san o ujedinjenom Libanonu gdje će pobijediti mir i pravda, gdje će se svi moći prepoznati kao braća i sestre i gdje će se, napokon, ostvariti ono što nam opisuje prorok Izaija: "Vuk će prebivati s janjetom, ris ležati s kozličem, tele i lavić zajedno će pasti" (Iz 11,6).

To je san povjeren vama, to je ono što Bog mira stavlja u vaše ruke. Libanone, ustani! Budi dom pravde i bratstva! Budi proroštvo mira za cijeli Levant!

Braćo i sestre, i ja želim reći ponavljajući Isusove riječi: "Slavim Te, Oče!" Uzdižem svoju zahvalnost Gospodinu što sam s vama podijelio ove dane, dok u srcu nosim vaše patnje i vaše nade. Molim za vas, da ova zemlja Levanta uvijek bude obasjana vjerom u Isusa Krista, Sunce pravde, i da, zahvaljujući Njemu, čuva nadu koja ne zalazi.